

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

HUUGO NYBERG

Vastaava
Johanneksentie 4 - Pub. 38 154

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri
Kalevankatu 32 B

N:o 5 - Toukokuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

35. vuosikerta 1930

AVIOVAALI

(Ruotsinmaan K.m. lehdestä)

Monet kuuromykät elävät onnellisessa avioliitossa. Mutta on monta onnetontakin, niinkuin kuulevienkin kesken on monta epäonnistunutta avioliittoa. Ihmiset mennessään naimisiin eivät aina ymmärrä, tekevätkö silloin viisaasti vai tyhmästi. Luulen, että kuuromykkäin olisi paras kysyä neuvoa opettajaltaan ennenkuin menevät kihloihin. Sillä opettajat tuntevat parhaiten entisten oppilaittensa sukuperän ja perinnöllisyysseikat, tahi voivat he helposti saada selkoa niistä. Sentähden voivat k.m. opettajat antaa hyviä ja tarpeellisia neuvoja nuorille naimisiin aikoville entisille oppilailleen.

Pitkän opettajanaoloaikani kuluessa ovat k.m.:t usein kysyneet minun ajatuksiani tässä asiassa. Ja usein on minun täytynyt estää ja kieltää kuuromykkää menemästä naimisiin sen henkilön kanssa, jonka hän on valinnut. Tavallisesti ovat kuuromykät totelleet neuvoani. Mutta usein olen saanut ikävyyttä, harmia, vihaa ja nurjamielisyyttä osakseni, kun — kauan ajateltuani — olen koettanut estää mielestäni sopimatonta ja vaarallista avioliittoonmenoa.

Matilla, nuorella kuurolla miehellä oli kuurot vanhemmat. Hänen isällään oli kuuroja veljiä ja hänen äidillään oli myös kuuroja siskoja. Heidän suvussaan oli siis kuuroutta. Tämä Matti, nuori, kuuro mies oli lahjakas, ahkera ja siivo. Hän meni kihloihin kuuron tytön, Leenan, kanssa, jonka suvussa oli monta kuuroa miestä ja naista. Minä tulin kovin surulliseksi kuullessani heidän kihlauksestaan. Leena oli ollut minun oppilaani ja me olimme hyvät ystävät. Minä kutsuin hänet luokseni, puhuin hänelle vakavasti kihlauksen johdosta, mutta hän ei huolinut minun neuvostani. Sitten kirjoitin kirjeen hänen sulhaselleen, Matille. Minä sanoin: "Jos te menette naimisiin ja jos te saatte lapsia, niin tulee lapsista luultavasti kuuroja. Ja ainakin teidän lastenlapsistanne tulee kuuroja, sillä teillä on perinnöllistä kuuroutta suvussanne." Minä koetin huomauttaa heille,

kuinka vaikeaa kuurojen elämä on ja kuinka kalliisti yhteiskunta saa maksaa kuurojen opetuksen ja hoidon. — Silloin Matti ymmärsi neuvoni. Hän ymmärsi, ettei ole oikein synnyttää maailmaan lisää kuuroja. Hän purki surulla kihlauksensa. He eivät menneet naimisiin. Mutta hänen hänen morsiamensa Leena oli kauan aikaa minulle vihainen.

Erään kuuron miehen, Pekan, vaimo kuoli. Hänelle jäi 3 pientä orpolasta. Pekka aikoi mennä uusiin naimisiin Liisan, kuuron naisen kanssa. Liisa oli hyvin kaunis, mutta hänellä oli kipeät, heikot silmät. Minä kielsin heitä menemästä naimisiin, sillä minä tiesin, että naisen silmät tulivat vuosi vuodelta pahemmiksi ja että hän lopulta tulisi aivan sokeaksi. Sen lisäksi tiesin, että Liisan silmätauti oli perinnöllinen. Pekka sanoi hylkäävänsä Liisan jos minä toimittaisin hänelle toisen kuuron vaimon, joka hoitaisi hänen kotinsa ja lapsensa hyvin. Minä ehdotinkin hänelle erään toisen vaimon. Näin tuli estetyksi avioliitto, joka varmasti olisi ollut epäonnistunut. Mutta tuo nuori, kipeäsilmäinen Liisa ja hänen sukulaisensa olivat monta vuotta minulle vihoissaan. Lopuksi tuli Liisa sokeaksi. Silloin huomasivat kaikki minun olleen oikeassa ja olivat iloiset, kun avioliitto oli tullut estetyksi.

Kerran tuli luokseni vanhanpuoleinen kuuro leskimies ja nuori nainen. Miehellä oli jo täysikasvuisia lapsia. Mies ja nainen pyysivät minua tulemaan kanssaan pappilaan tulkitsemaan, kun he tahtoivat mennä naimisiin. Naisen tunsin jo entuudestaan. Hän ei ollut kaunis. Hän oli lyhytvartaloinen, sairaaloinen, hermostunut ja kiukkuinen. Mutta hän oli rikas. Hänellä oli oma talo, jossa asui paljon vuokralaisia. Niillä saatiin paljon rahaa. Ymmärsin miehen menevän naimisiin rahojen tähden. Hän halusi naisen rikkauksia ja taloa. Mies oli näet köyhä ja huonotapainen. Minä sanoin kaiken tämän naiselle. Hän uskoi, että puhuin totta. Ja hän sanoi miehelle

hylkäävänsä hänet. Silloin mies suuttui niin, että aikoi lyödä minua. Hän ei kuitenkaan uskaltanut ruveta tappelemaan minun kodissani. Mutta vieläkin hän vihaa minua.

Kerran tuli luokseni eräs äiti kertoen, että hänen 34 vuoden vanha kuuro tyttärensä pian aikoo mennä kihloihin 24 vuoden vanhan pojan kanssa. Äiti kysyi minulta, *sopiiko noin vanhan neidon mennä naimisiin 10 vuotta nuoremman miehen kanssa?* Vastasin: on parempi, että tyttäremme menee samanikäisen miehen vaimoksi. Ei ole sopivaa, että nuori poika ja vanhempi nainen menevät naimisiin. Siitä tulee usein onneton avioliitto. Sen lisäksi oli tuon miehen äiti kuollut mielisairaana hoitolassa ja itse nuori mieskin oli aikaisemmin ollut mielenhäiriössä, jolloin häntä oli hoidettu mielisairaalassa. Nyt oli mies kyllä terve, mutta mielenvikaisuus voi mennä perintönä heidän lapsilleen. Ja tytär hylkäsi miehen eikä uskaltanut mennä naimisiin miehen kanssa, joka oli ollut mielenvikainen, eli hullu. Mies suuttui minulle kovin.

Voisin kertoa vielä monta samanlaista tapausta, jolloin opettajana olen estänyt avioliittoja, joista olisi varmasti tullut kovin onnettomia. Olen mielestäni silloin tehnyt hyvän työn. Olen siten estänyt monta kuuromykkää tulemasta onnettomaksi. Ja sentähden kehottaisin kuuromykkiä yleensä kysymään opettajaltaan neuvoa valitessaan itselleen aviopuolisoa. Ehkä siten voidaan vähentää paljon kuuroutta, tylsämielisyttä y. m. onnettomuutta.

On onni yhteiskunnalle, kun maailmaan syntyy terveitä, elinkykyisiä lapsia. Niitä ei tule koskaan liian paljon. Mutta on onnettomuus vanhemmille, lapsille ja koko yhteiskunnalle, kun maailmaan tulee lapsia, joilla on perinnöllisiä sielun ja ruumiin sairauksia jo syntymästään asti. Sellaista on estettävä.

Eräs vanha k.m. opettaja.

K.M. VANHEMPIEN HUOMIOON!

Yksi tuttavani (k.m.) kertoi minulle seuraavaa:

Hänen tyttärensä käy kansakoulua. Ennen koulun käyntiä hän oli avomielinen lapsi ja mielellään jutteli äidilleen kaikkea viittomalla. Mutta ennen pitkää tapahtui vähitellen työssä muutos. Alkoi yhä enemmän sulkeutua itseensä ja vieraiden läsnäollessa ei tahtonut paljoa mitään puhella eikä ollenkaan viitata. Äitinsä ihmetteli muutosta, mutta pian saatiin selvyys siihen. Koulutoverinsa ovat nim. ruvenneet puhumaan hänelle: isäsi ja äitisi ovat "mykkiä" y. m. ivallisesti ja muuten loukkasivat tytön herkkää mieltä. Ja koko luokkansa oppilaat yhtenään muistuttivat tytölle sitä, että hänellä on kuuromykkät vanhemmat.

Onko se oikein?

Olen kuullut samanlaisista tapauksista muuallakin. Vaikka se tyttö saa vanhemmiltaan kaikkea hyvää,

mitä yleensä hyvät kodit lapsilleen voivat antaa, niin se ei muuta kuitenkaan asiaa.

Mitä on tehtävä? Mielestäni olisi hyvä, jos te, kuurom. vanhemmat vetoaisitte siinä tapauksessa lapsenne opettajiin. He voivat vaikuttaa oppilaisiin joko varoituksin tai opettamalla heitä kauniisti. Lapset itse eivät ymmärrä enkä usko heidän tarkoittavan ilkeyttä eikä pahaa, ovat ainoastaan ajattelemattomia. Opettajat voivat osaltaan vaikuttaa niin, että kuuromykkien lapset saavat edelleen tuntea sitä samaa arvontantoa vanhempiensa kohtaan kuin toiset omia vanhempiaan kohtaan. Kuuromykkyys ei ole vika, vaan ainoastaan onnettomuus, jolle ei mahda mitään.

Jos teidän lapsillenne sattuisi samoin kuin kertomalleni tuttavalle, niin tulisi teidän koettaa saada siihen korjaus. Voisitte puhua asiasta esim. ensin k.m. matkapapille, joka kyllä voisi käydä puhumassa, jos ette itse voi puhua opettajille.

Ovathan kuuromykkät vanhemmat samanarvoisia kuin kuulevatkin vanhemmat, kykenevähän lastensa elättämiseen ja maksavat verot. Siis täytyy antaa heille kuuluva oikeus saada lastensa kanssa elää rauhassa yhteiskunnassa.

Kirsti Abonen.

SULO JA KLARA TYYNIAHON KOTI OULUJOELLA

(Jatk.)

Lepolan salin pöydän ympärillä on hauska istua. Kaunis kattolamppu luo valonsa yli aistikkaasti kate-tun kahvipöydän, mikä notkuu antimiansa. Juttelu käy. Sulo seuraa valppaasti puhetta ja jos hän sokeutuu keskustelun juonesta, niin Klara tai joku muu kohta auttaa häntä pääsemään asiaan käsiksi. Salin toisen akkunan vieressä on Sulon rakas radio. Sen ääressä hän kuluttaa iltaansa. Hän on aina kuullut vähän, mutta me olemme panneet merkille, että hänen kuulonsa on huomattavasti parantunut sen jälkeen, kun radio hankittiin taloon. Sulo ja Klara rakastavat myös paljon lukemista. Heille tulee koko joukko aikakauslehtiä ja kirjajhyly on täynnä

Sulo radion ääressä

arvokkaita kirjoja. Etupäässä on Klara valinnut kuvateoksia, koska hän luulee niitten parhaiden hyödyttävän Suloa. Pienestä tietosanakirjasta ammentaa tämä erikoisen halukkaasti tietoja.

Luulen Sulon ja Klaran onnen johtuvan siitä, että he kunnioittavat vanhempiensa. Klaran äiti on heillä aina ja Sulon äiti suurimman osan vuotta. Joskus valtaa viimeksimainittua auttamaton ikävä Lappajärvelle. Hän saa lähteä, mutta sinnekin asti ulottuu hänen lastensa auttava käsi, sillä ilman heidän apuansa ei mummo-rukka tulisi toimeen. Aikaisemmin asuivat molemmat mummot toisessa rakennuksessa, missä on maailman mukavin pikku tupa, mutta nyt siellä asuu eräs opettajatar.

Ennenkuin lopetan kertomukseni, täytyy minun vielä mainita, että Sulo ja Klara suurella huolella hoitavat puutarhaansa, joka tuottaa perunoita ja muita juurikasveja koko talveksi. Ne säilyvät hyvin heidän erinomaisessa kellarissaan.

Minun on aina kovin hauska käydä Sulo-poikani hyvässä kodissa. Kun automme lähtee isäntäväkemme portilta, jonne se aina tulee meitä saattamaan, ajattelen: Hyvä Jumala siunatkoon heitä ja heidän kotiansa!

Mutta teille, rakkaat kuuromykkät ystäväni, jotka lulette tämän kuvaukseni, tahdon sanoa, että rukouksiini suljen jokaisen teistä. Siunatkoon Jumala teitä kaikkia! Onnea ei saavuteta ilman työtä ja rukousta. Kantakoon työnne sellaisen hedelmän, että tekin saisitte tuntea oman pienen kodin tuottamaa onnea. Senhän ei tarvitse olla niin suuri kuin Sulon ja Klaran. Neljän seinän sisälläkin voi onni asua. Sen osoitin teille kertoessani Aino Laitisen pienestä vinttikamarista Jyväskylän laitakaupungissa.

Edw. Lück

Klara taloushommissa

NAISEN ASEMA ERI AIKAJAKSOINA JA SUOMEN NAISTEN YLEIS- SAAVUTUKSET

(Esitelmä 23. 3. 30)

Minulle on ehdotettu, että tänä iltana puhuisin teille naisasiasta.

— Jos me nyt ensin siirtyisimme kauas taaksepäin ja katsoisimme, millainen oli naisen asema ennen. Historia sanoo, että entisajan nainen oli komeampi ja solakampi kuin nykyinen ja että hänellä oli hyvin kehittyneet lihakset. Hän teki työtä yhdessä miesten kanssa. Naiset olivat miltei yhtä voimakkaita kuin miehetkin. Uudesta Cuineasta kerrotaan, että naiset ovat siellä olleet voimakkaampia kuin miehet. Jos mies löi naista, sai hän naiselta takaisin kahdenkertaisen selkäsaunan. Kerrotaan myös jonkun intiaanipäällikön sanoneet jollekin historian tutkijalle, että: "Naiset ovat luodut työtä tekemään. Yksi nainen tekee sen, minkä kaksi miestä yhdessä."

Mistä siis johtuu, että naiset nyt ovat heikommät kuin miehet. Ei se johdu siitä, että miehet olisivat anastaneet vallan, vaan taloudellisen elämän muuttumisesta. Ihmisten elämän vaatimukset kasvoivat vähitellen suuremmiksi. Taistelu olemassaolosta opetti ihmisiä valmistamaan aseita. Niitä tehtiin puusta ja kivistä, nuijia, miekan muotoisia ja myöhemmin jousia ja nuolia. Ihmisten enentyessä täytyi taistella yhteisen omaisuuden, metsänriistan ja asunnon puolesta. Työ jakaantui kahtia. Miehet taistelivat ja naiset jäivät kotiin hoitamaan taloutta, lapsia ja karjaa. Karjanhoidon kautta kehittyi paimentalouselämä ja kun tuli entistä suurempi joukko elätettäväksi, pakotti se ihmiset myös viljelemään maata ja niin syntyi uusi kulttuurimuoto: maatalous. Taloudessa tarvittiin erilaisia kapineita. Miehet valmistivat ne, koska he aseita valmistaessaan olivat tulleet kekseliäiksi. Naiset tulivat taitaviksi erilaisissa käsityöissä, kudonnassa, vasujen punonnassa, nahka- ja sarvityöissä. Tämä työjärjestelmä aiheutti, että nainen vähitellen vetäytyi kotiinsa kuin simpukka kuorensa.

Kun yhteinen työ tuotti enemmän kuin kotona tarvittiin, vaihdettiin ylijäämä eri kansojen kesken ja niin alkoi kaupankäynti. Yhteisomaisuusmuoto hävisi ja yksityisomistusoikeus sai alkunsa.

Omistusoikeuden synnyttyä alkaa naisen riippuvaisuus ja yhteiskunnallinen vastakohtaisuus: orjat ja orjien omistajat. Samoihin aikoihin kuin oli kreikkalaisen taiteen kukoistuskauti, sattuu myös pahin orjuuskauti. Orjia pidettiin hyvin alhaisina olentoina.

Naisen asema oli miltei yhtäläinen kuin orjien. Suljettuna kotiinsa he viettivät harmaan yksitoikkoisia tyhjyyden päiviä, saamatta ortaa osaa julkiseen elämään ja pääsemättä tiedonlähteille. Mutta kaikesta huolimatta onnistui muutamien voimakasluontoisten naisten jo silloinkin raivata itselleen tie sivistyksen lähteille. Yksi sellainen oli Aspasia nimeltään. Vielä

mainitaan Hypatia-niminen tiedemiehen tytär, joka opiskeli itsensä filosofiksi. Kauniina ja viisaana ihmisenä hän niitti paljon kunniaa, mutta hän sai surkean lopun. Kerran hänen pitäessään tieteellistä esitelmää, laahattiin hänet torille ja kivitettiin v. 415 j. Kr.

Tämän jälkeen kuluu 6 vuosisataa — hyvin synkkää aikaa. Ei ainoatakaan naista kohoa yli muiden. Tuli keskiaika, mutta se ei myöskään suosinut naista. Rooma kukistui ja monenlaisia kansoja tuli Euroopan. Aika oli jumaluusopillinen. Naisella oli vain kaksi tietä, joko mennä luostariin tai liittyä ilveilijäseurueeseen kiertelemään paikasta toiseen laulaen tai soittaen. Elämä luostareissa oli synkkää ja ankaraa, mutta siitä huolimatta kohottautuivat muutamat nunnat harvinaisiksi persoonallisuuksiksi. Sellainen oli m. m. Hildegard-nunna Pyhän Rupertin luostarissa Saksassa. Hän teki alati tieteellistä työtä kammiossaan ja aikaansai teoksen nimeltä: "Fysiikka". Hän tunsu painolain, jonka Newton myöhemmin keksi. Myös on meidän muistettava Ruotsin Pyhä Birgitta, joka kuoli 1373.

Mutta — siirtykäämme nyt Suomeen! Naisen asema Suomessa oli 18 sataluvun alussa huono. Hänen opetuksensa ja kasvatuksensa oli laiminlyöty. Hän ei saanut määrätä itsestään eikä hallita omaisuuttaan. Jos heille jotakin oppia annettiin, niin oli se uskonto-opetus, mikä silloin ei vielä ollut kehittynyt. Käsitöihin he saivat harjaantua myöskin — siinä kaikki, jos ei ota lukuun, että tanssikin oli heille luvallinen opetusaine. Tavallisesti heidät naitettiin hyvin nuorina; tahtoivat mennä naimisiin tai ei. Tietämättöminä he astuivat elämän tärkeimmälle paikalle. Monet saivat kalliisti maksaa oppimattomuutensa, mutta oli joitakuita, jotka onnistuivatkin sisäisen tarmonsensa avulla. Mutta eivät kaikki päässeet naimisiin. Sellaisen yli-jääneitten ei auttanut muu kuin asettua jonkun miessukulaisen perheeseen kotiorjaksi. 1850 syntyi herännäisyysliike. Naiset liittyivät lukuisasti siihen. Siitä he saivat uutta sisältöä elämälleen. Yhteisissä hengellisissä harrastuksissa olivat sääty ja ikäerotus poissa. Ihmisille asetettiin siveellisen puhtaan elämän vaatimus ja pakotettiin valitsemaan joko Jumala tai maailma, velvollisuudet tai mieliteot. Se aiheutti monelle henkistä taistelua, mutta samalla se kehitti luonnetta. Tämän vakavan maailmankatsomuksen omaksuneet naiset olivat aivan toisenlaisia, kuin ne 50 v. sitten, jotka olivat opetetut vain miellyttämään.

Herännäisyys asetti ihmisille elämän ohjeeksi: "Tulee totella enemmän Jumalaa kuin ihmisiä." Tämä pakotti ihmisiä ajattelemaan mitä Jumala vaatii ihmisiltä. Tultiin myös huomaamaan, ettei ole oikein, että mies kaikessa on naisen oikeuksien määrääjä. — Alkoi sitte kuulua J. W. Snellman'in ääni. Hän kutsui kansalaisiaan työhön isänmaan hyväksi. Naisillekin oli tilaa tässä työssä ja monet naiset liittyivät inostuksella suomalaisuuden liikkeeseen.

Herännäisyydellä ja suomalaisuusliikkeellä oli

kummallakin voimakkaat johtajat, jotka vaativat täyttä antautumista asian palvelukseen. Se aikaansai erilaisia ristiriitoja ihmisten mielissä. Naiset, jotka olivat vailla tietoja, etsivät valaistusta kysymyksiin. He lukivat kaikkea mitä käsiinsä saivat, m. m. sanomalehtiä, sillä ennen se oli heiltä kielletty. Alussa luettiin salaa kodin vinnillä vanhoja tomun peittämiä sanomalehtiä. Niissä oli Topeliuksen isänmaallisuutta hehkuvat kirjoitukset m. m. kirjoitus "Suomen äideille". Siinä Topelius sanoi, että ilman naisten apua ei uutta polvea voiteta suuren aatteen palvelukseen. Myöskin Snellman lehdistään vaati, että naispuolisen nuorison täytyy saada tyydytystä opinhalulle. Hän kehoitti naisia valmistautumaan opettajiksi ja kirjallisiin toimiin. Myöskin hän kannatti, että valtio perustaisi tyttökouluja.

1856 alkoi kansallisrunoilijamme J. L. Runebergin puoliso Fredrika Runeberg julkisesti kirjoittaa sanomalehtiin naisen asemasta. Hän osasi oikealla tavalla näyttää ne epäkohdat, jotka vaikeuttivat naisen asemaa kodissa ja yhteiskunnassa. Siitä nuorisosta joka hänen kirjoituksiaan luki, kehittyi ne naiset, jotka parin vuosikymmenen kuluttua alkoivat ajaa naisten asiaa. Ei enää tyydytty siihen, että naisen velvollisuus on — "vaieta ja kärsiä".

1880-luvulla norjalaiset kirjailijat Ibsen ja Björnson teostensa kautta saivat herätyksen aikaan Suomenkin naisissa. Vanha naisihanne oli lyöty pirstaleiksi ja sen sijaan kohotettu voimakkaampi, ehyempi ja puhtaampi. Suuret elämän kysymykset kohtasivat nyt naisia. He etsivät niihin vastauksia, mutta vastaukset toivat yhä uusia kysymyksiä. — 1883 kokoon-tui Helsingissä muutamia naisia keskustelemaan ja lukemaan Stuart Millin kirjaa "Naisen vajavaltainen asema". Tästä luku ja keskusteluseurasta syntyi v. 1884 Suomen Naisyhdistys. Jotta voisimme syvemmin perehtyä Naisyhdistyksen sisäiseen elämään, täytyisi kertoa sen johtavien naisten elämäkerta, mutta tila ei salli sitä nyt. Kuitenkin täytyy sanoa, että Suomen Naisyhdistys on "katsottava historiallisen välttämättömyyden pakosta syntyneeksi virtaukseksi, jonka oli määrä antaa muuttuneille yhteiskuntaoloille lisävoimia".

Paljon se onkin tehnyt työtä isänmaalleen. Se on raivannut naisille tien kansalaisoikeuksiin ja velvollisuuksiin. Se on avartanut ja syventänyt naisten toimintapiiriä, kohottamalla heitä tiedollisessa, siveellisessä ja yhteiskunnallisessa suhteessa, sekä parantamalla heidän taloudellista asemaansa. Se on tahtonut, että nainen kuten mieskin olisi vapaa lahjojensa mukaan palvelemaan isänmaata ja kotia. Nykyään elämän moninaiset muodot kiertyvät toisiinsa, joten on luonnollista että nainenkin on mukana yhteiskunnallisessa työssä.

Välittömästi nautimme mekin k.m. naiset kuulevien sisariemme taistelemia oikeuksia ja vapauksia. Olemme tuskin ajatelleetkaan mistä ne oikein ovat meille pudonneet. Olemme liiaksi olleet sulkeutuneina katselemaan vain omaa piiriämme. Nyt pitäisi

meidänkin tosi teolla alkaa avartamaan tietopiiriämme. Lukekaamme sivistyshistoriaa! (Sotahistoriaa en suosittelen, sillä sodathan aina repivät sen mitä sivistys rakentaa.) Harrastakaamme itsekasvatusta ja asettakaamme siveelliset vaatimukset korkealle itseemme ja muihinkin nähden. Aiheita ei tule puuttamaan joten me aina voimme olla henkissä viireissä.

*

Tämä kirjoitus on suurimmaksi osaksi otettu Naisen Äänessä olevasta kirjoituksesta "Nainen sivistyshistoriassa" ja teoksesta "Uranuurtaja naisia", toimittanut Suomen Naisyhdistys.

Anna Sallgen kotinsa piballa

SISARKERHOILLE

Siinä mielessä, että julkaisisitte vuorollanne tässä lehdessä viimevuotisen toimintanne, haluan tässä esittää Helsingin k.m. Naiskerhon viimevuotisen toiminnan suppeassa muodossa. —

Toimintamme kului pääasiassa "Mitä avioliitossa olevan nuoren naisen tulee tietää"-nimisen kirjan selostuksessa. Sen lisäksi saimme arvokasta apua maisteri Sigyn Heikeliltä. Hän on pitänyt kaksi esitelmää. Keväällä Suomen ensimmäisestä naismaisterista Emma Irene Åström'istä ja toisen syksyllä Fredrika Runebergista. Molemmat esitelmät olivat erittäin kiintoisat. Keskustelukysymyksinä on m. m. käsitelty vähittäismaksuostotavan haitoista ostajille ja k.m.-naisten valistamisen tarpeellisuudesta yli Suomen. Jäsenet itse ovat välipaloiksi esittäneet opettavia kertomuksia ja runoja, "Uskonnollista lausuntorunoutta"-nimisestä kirjasta on saatu eri tilanteisiin sopivia runoja. Vänrikki Stoolin tarinoitakaan ei ole unhotettu. Parisen kertaa on toimeenpantu illanviettoja koko k.m. yleisölle. Illanvietto-ohjelmissa pyrimme asiallisuuteen ja muutenkin korkeampaan asteeseen. Naurattava klovnimaisuus on pois tuomittu. Osa k.m. ei tätä ymmärrä, vaan moittivat ohjelmiamme ikäviksi, mutta

NEITI ANNA SALLGENIN OMA KOTI KOKEMÄELLÄ

Kuvassa näemme liki 100 vuotta vanhan, matalan rakennuksen, jossa on vuosikymmeniä asunut Kokemäen kanttori (lukkari) Sallgén perheineen. Perheen monilukuisten lasten joukossa oli yksi kuuro, Anna, joka nyt viimeisenä yksin jääneenä asuu isältä perityssä, muistorikkaassa lapsuuden kodissa. On jo 33 vuotta kulunut siitä, kun Anna lopetti koulunkäyntinsä Kuopion kuurojen koulussa. Sen jälkeen on hän ollut kotona, hoitanut äiti- ja isävainajansa hautaan saakka. Aikojen kuluessa ovat kaikki toiset siskot lähteneet kukin tehtäviinsä. Anna vain jäi paikalleen kotiin. Yksi sairas sisar jäi loppujen lopuksi hänen hoidettavakseen vanhempain kuoltua. Monivuotisen, vaikean sairauden jälkeen kuoli tämä sisar viime vuonna, joten Anna vapautui siitä tehtävästään. Nyt isännöi ja emännöi hän yksin rakkaassa lapsuuden kodissaan ja muistelee menneitä aikoja. Annan pikku koti on nykyisin sellainen keskipiste, johon kuurot toverit mielellään usein pistäytyvät viettämään hauskan hetken. Se on vilkasliikkeisen tien varrella, sinne on niin helppo ja mukava pujahtaa. Sinne on vieras aina tervetullut. Eikä siellä ikävä tule, sillä Anna on erittäin iloluontoinen ja puhelias ihminen, jonka seurassa on hauska olla.

Mutta väliin lausuu hän vakaviakin sanoja, joista voi oppia nuori ja vanha. Oma pieni, rauhallinen koti! Mikä olisi sen kallisarvoisempi Luojan antamista maallisista lahjoista!

KUOPION KUUROMYKKÄ-URHEILIJAT

järjestää jatkokurssien loputtua kesäjuhlan kesäkuun 8—9 p:nä eli helluntaipyhinä. Ohjelma toivotaan saatavan arvokkaaksi ja monipuoliseksi.

Tervetuloa juhlimaan runsaslukuisina Kuopioon.

emme aio antaa perään. Olisi jo aika panna parempaa henkeä k.m. illanvietto-ohjelmiin ja totuttaa k.m. sitä ymmärtämään.

Jäseniä on meillä ollut 46, mutta puolet siitä on säännöllisemmin käynyt kokouksissa. Yhdessä olo on ollut herttaista ja tuntuvat jäsenet rakastavan kerhoansa. Puheenjohtaja on ollut tyytyväinen jäsenistöön. Terveisemme!

I. M.

URHEILUOSASTO

KYMMENVUOTISJUHLAANSA

vietti vaatimattomasti Kuuromyökkäin Urheiluliitto Pääsiäisyöpyhinä Helsingissä. Aluksi oli Pääsiäislauantaina 19 p. huhtik. liittoneuvoston kokous, alkaen klo 14. Saapuvilla olivat puheenjohtaja E. Karilas, liittohallituksen jäsenet V. Sihvola, J. Luomajoki ja R. Pitkänen sekä seuraavat edustajat: Turun Valppaasta B. Kaski, Kymnlaakson Tähdestä E. Mattila, Tampereen K.-U:sta M. Katainen, Kuopion K.-U:sta valtakirjan nojalla A. Jokelainen, Hämeenlinnan K.-U:sta H. Ylén ja Helsingin K.m. Urheiluseurasta Hj. Sandblom.

Kokouksen avasi puheenjohtaja tavanmukaisilla tervehdyssanoilla, katsoen kokouksen laillisessa järjestyksessä kokoonkutsutuksi ja niinollen päätösvaltaiseksi. Muiden virallisten muodollisuuksien jälkeen päästiin varsinaisiin asioihin käsiksi. Niitä oli:

Ennätysluetteloon hyväksyttiin seuraavat: 200 m juoksu 24,2, M. Katainen; 400 m juoksu 54,3, M. Katainen; 800 m juoksu 2.12,5, Ilmari Valtonen; 4×100 m viesti 50,1, Hämeenlinnan Kuuromyökkä-Urheilijat; Kuulantöntö 12,32, V. Kaurela. Kaikki nämä oli saavutettu Helsingissä 1929.

Antti V. Hartikaisen Jyväskylässä tekemä ehdotus neuvon ottamisesta parin kuukauden ajaksi KUL:n palvelukseen otettiin nyt perusteellisen seulonnan alaiseksi. Lopputulos tästä oli se, että J. Luomajolle, joka oli aikonut kesälomansa aikana käydä Kiviniemen urheilupuiston, päätettiin antaa sitä varten avustusta liiton varoista ja varattiin myöskin mahdollisuus jollekin muulle henkilölle saada sama oikeus vastaavanlaisiin TUL:n järjestämiin kurssiin. Tämä on nyt vain koe, josta nähdään, onko k.m. urheilulle mitään hyötyä omien k.m. neuvonjohtajain koulutuksesta kuulevien urheilukurseilla. — Liittohallitukselle annettiin sitäpaitsi kehoitus ryhtyä muihinkin mahdollisiin toimenpiteisiin neuvontatyön tehostamiseksi järjestämällä m. m. kurseja seurojen toimihenkilöille, palkintotuomareille y. m., kuten on joskus aikaisemmin yritetty, joskin tuloksetta. Myöskin ajateltiin mahdollisuutta käyttää hyväksi sekä SVUL:n että TUL:n matkaneuvoja kustantamalla heidän järjestämilleen paikallisille kurseille osanoton sopiville, kvyykkäille k.m.:lle.

Palkintokysymyksestä käytiin taas ankaraa tulkintaa hra B. Kasken aloitteesta. Alustajan ehdotus oli, että arvoesineet ja muut rahanarvoiset palkinnot pois k.m. kilpailuista kokonaan ja niiden tilalle

palkinnoiksi kunniakirjat. Täten säästetään huomattavat rahasummat vuosittain muun urheilutyön hyväksi, sillä paperi on halpaa, painatuskustannukset suurilta määriltä tulevat halvoiksi, eikä Suomen valtuutta meidän osaltamme tällöin mene ulkomaille lainkaan. Katais-Matti oli vakavasti sillä kannalla, että nykyiset arvoesinepalkinnot vastaavat parhaiten tarkoitustaan ja niiden huonontaminen tai kokonaan poistaminen lamauttaa urheiluharrastusta, minkä kihoittaminen juuri on palkintojen tehtävä. Lopputulos keskustelusta oli, että päätettiin kehoittaa seuroja jäsentenvälisissä kilpailuissaan käyttämään palkintoina uushopealusikoita t. m. sellaisia metalliesineitä, joihin voi kaivertaa omistuskirjoituksen ja joilla on pysyvä arvonsa. I—III palkinnot seurojen jäsentenvälisissä kilpailuissa saisivat raha-arvoltaan olla yhteensä korkeintaan 40 markkaa. Tällä tavalla toivotaan vähitellen saatavan urheilijat totutetuiksi tyytymään kunniakirjoihinkin, kuten on laita Saksan työväen urheiluliiton kilpailuissa. Mutta tähän tulokseen päästämme tarvitaan, kuten alustaja totesi, runsaasti valistustyötä seurojen jäsenten keskuudessa.

Kansainväliseltä k.m. Urheilukomitealta saapui kutsukirjelmä Nürnbergissä 1931 pidettäviin kansainvälisiin urheilukisoihin. Tämä luettiin ja päätettiin ryhtyä keräyslistoilla keräämään varoja edustajajoukkueen matkaa varten.

Yhdenmukaista jäsenkirjaa KUL:n jäsenille kaipasi E. Mattila, koska se helpottaisi paljon seurojen johtohenkilöiden työtä, jäsenten muutto- ja edustuskontrollia y. m. s. Liittohallitus sai toimekseen laatia mahdollisimman käytännöllinen jäsenkirja, painattaa sitä riittävä määrä ja v:n 1931 alusta jakaa kaikille jäsenille. Ei tietenkään ilmaiseksi — siihen eivät varat riitä, vaan jokainen saa lunastaa kirjansa esim 5 markalla kerta kaikkiaan, ja se kirja pätee kaikkialla.

Liittoneuvosto totesi, että KUL:n jäsenluvusta on ruotsinkielisiä perustajajäseniä 5, vakinaisia 17, vuosijäseniä 41, yhteensä 63 ruotsinkielistä jäsentä liiton 433 jäsenestä, ja valitsi heidän äänenkannattajansa Tidskrift för Dövstumman kirjeenvaihtajaksi hra M. Henrikssonin Helsingistä.

Puheenjohtajan tekemä ehdotus ansiomitalien jakamisesta 40, 50 ja 60 vuotta täyttäneille henkilöille, jotka osoittavat erikoista innostusta ja jatkuvaa tarmoa KUL:n toiminnassa, päätettiin mahdollisuutta myöten ottaa huomioon.

Rasittavan työnsä lomassa liittoneuvosto joi yhteiset kahvit ja ikuistutti itsensä 10-vuotisjuhlakokouksen jälkeen.

Samana iltana oli joukko liiton jäseniä kokoontunut Arbetets Vännerin ravintolaan juhlaillallisilla viettämään 10-vuotisen toiminnan muistoa.

I Pääsiäispäivänä oli järjestetty vaatimaton juhlatilaisuus HKY:ssä. Sen ohjelmasta mainittakoon erikoisesti hra B. Kasken esitelmä, mikä tarjosi paljon arvokasta huomioonotettavaa liiton ja sen alaosastojen toiminnassa, joissa on vielä runsaasti parantamisen varaa. Hän suositteli m. m. tarkkaa työnjakoa toimihenkilöille. Seurojen jäsentenvälisen kilpailujen suhteen voitaisiin käyttää sitä tapaa, että kylliksi hyvissä ajoin ennen kilpailuja ilmoitetaan vaikkapa tässä maamme kuuromykkäin omassa äänenkannattajassa kilpailu aika ja -paikka. Ne seurojen jäsenet, jotka haluavat osallistua kilpailuun, tietävät silloin saapua ilman turhaa kirjeenvaihtoa. Muistakaa siis todella ajoissa päättää kaikista kilpailuistanne ja niistä ilmoittaa *Kuuromykkäin Lehdessä* ja kilpailujen jälkeen selostaa samassa lehdessä saavutetut tulokset. On varmaa, että näin menetellen saadaan vähimmällä vaivalla suuret joukot osallistumaan kilpailuihin ja voi olla mahdollista sekin, että joku toisen seuran jäsen haluaa osallistua jäsentenvälisiin kilpailuihin opiksi itselleen ja muille. Tällainen vieraileva urheilija on tervetullut vieras. Jos hänen saavuttamansa tulokset oikeuttavat palkintoon, jaetaan seuran omille jäsenille luvatut palkinnot, mutta vieraalle annetaan ylimääräinen palkinto muistoksi käynnistään. Näin saadaan hyödyllistä yhteistoimintaa seurojen kesken syntymään.

Ensi elokuun 16—17 päivänä vietetään Lahdessa varsinaiset KUL:n kymmenvuotisjuhlat mestaruuskilpailujen yhteydessä, joihin koko maa voi osallistua. Näkemiin siellä! *Yksi joukosta.*

Liittoneuvoston kokous 19. 4. 30

Seisomassa: H. Ylén, M. Katainen, A. Jokelainen, B. Kaski ja E. Mattila. Istumassa: J. Luomajoki, R. Pitkänen, E. Karilas, V. Sihvola, Hj. Sandblom

Omaisuuksien 31/12 -29

Varat:

Rahaa kassassa	215: 30
„ suom. säästö.	3,217: 75
Urh. rahasto säästö.	13,345: 15
Olymp. rah. "Atlas"	1,030: 60
Surdus Oy:n osakk. (nimellisarvoltaan)	510: —
	<u>Smk. 18,318: 80</u>

Tarkastaneet ja hyväksyneet.

Helsinki, 8. 2. 1930.

Lauri Vainola

Urho Lehtimäki

KUL:n TILIEN YHTEENVETO V. 1929

Tulot:

Säästö v:lta 1928	96: 54
Valtion apurahaa	5,000: —
„ ylim. apurahaa	2,000: —
Jäsenmaksuja	990: —
Sekäl. tuloja	3,039: 25
„ korkoja	1,134: 92
	<u>Smk. 12,260: 71</u>

Menot:

Toimistohuon. vuokra	600: —
Palkkioita	1,100: —
Edust. matkakust.	858: —
Eril. menoja	3,808: 35
Maksettu laina	1,000: —
Viety urh. rahastoon	1,394: 56
„ olymp. rahastoon	66: 75
„ säästö v:lle 1930	3,433: 05
	<u>Smk. 12,260: 71</u>

LAHJOITUKSIA

osanottoa varten kansainvälisiin kuuromykkäin urheilukisoihin Nürnbergissä 1931:

Veljekset Ukkola 15 mk, Onni Pöyhölä Virrat 10 mk, opettajatar Linda Aschan Helsinki 100 mk, Kuopion Kuuromykkä-Urheilijain juhlasta saatu puhdas tulo 145 mk.

Lahjoituksia vastaanottaa hra E. Karilas, Helsinki, Linnankatu 5 C.

KILPAILUKUTSU

Liège 30. III. 1930.

Kuuromykkäin Urheiluliitolle.

Hra Puheenjohtaja.

Kuuromykkäurheilijain Kansainvälisellä Komitealla on täten kunnia, määrättyään Nürnbergin kaupungin kolmansien kuuromykkäin kansainvälisten kisojen paikaksi, kutsua Teidät ottamaan osaa kilpailuihin ja juhliin, jotka tätä tarkoitusta varten pidetään elokuun 21—26 p:nä 1931 sata-

ja kenttärheilussa, uinnissa, jalkapalloilussa (joukkueille), verkkopallossa, pyöräilyssä, ampumisessa ja nyrkkeilyssä.

Ottakaa vastaan, Hra Puheenjohtaja, erittäin suuret, kunniottavat terveisemme.

KUUROMYKKÄURHEILIJAIN
KANSAINVÄLINEN KOMITEA

Antoine Dresse
Pääsihteeri

E. Rubens-Alcais
Presidentti

Nürnbergissä elok. 21—26 p:nä 1931 pidettävien
kuuromyökkäin III:sien kansainvälisten
urheilukilpailujen

PÄÄOHJELMA

1. Rata- ja kenttärheilu:
 - a) juoksukilpailut: 100, 200, 400, 800, 1,500, 5,000 ja 10,000 m. juoksut; 110 ja 400 m. aitajuoksu.
 - b) hyppy ja heitot: korkeus, pituus, seiväs, keihäs, kiekko, kuula.
 - c) viestinjuoksut: 4×100, 1,500 m. viesti (800, 400, 200, 100).
2. Uinti.
 - a) miehille: 100, 400, 1,500 m. vapaauinti, 100, 200 m. rintauinti, 100 m. selkäuinti, uimahyppy, viesti: 4×100 m. vapaauinti, 3×100 m. (rinta-, selkä- ja vapaauinti).
 - b) naiset: 100 m. vapaauinti, 100 m. selkäuinti, 200 m. rintauinti.
 - c) vesipallo: (joka maalla 7 uimaria ja 4 varamiestä).
3. Jalkapallo.

Olympilaiset jalkapallo-ottelut (joka maalla yksi joukkue).
4. Verkkopallo.

Yksinpeli: Herrojen yksinpeli, naisten yksinpeli.
Kaksinpeli: Herrojen kaksinpeli, naisten kaksinpeli, herrojen ja naisten yhteinen kaksinpeli.

5. Pyöräily.

- a) ratapyöräily: 1, 50 km.
- b) maantiepyöräily: 200 km:n matka.

6. Ampuminen.

Ammuntaa maalitauluun vapaasta asennosta.

7. Nyrkkeily ja naisten rata- ja kenttärheilu: Nämä kilpailulajit suoritetaan vain riittävän osanottajamäärään ilmoitautuessa. Maat, jotka haluavat valita edustajansa näihin kilpailuihin, ilmoittautukoot tammik. 1 p:nä 1931 mennessä.

Tiedotus: Kaikki kyselyt ja tiedustelut y.m. pyydetään lähettämään seuraavalla oloitteella: Herrn Wolfgang Oettlein, Nürnberg, Gibitzenhofstrasse 175.

KUOPION K.M.-URHEILIJAT pani toimeen jäsenten väliset hiihtokilpailut ainoastaan miehille murtomaamatkalla Puijolla maalisk. 23 p:nä. Reitti oli ajateltu 10 km, pituiseksi radaksi, mutta puheenjohtaja — juoksijakuningas A. H. järjesti reitin "näppärän maanmittaustaidon" näytteeksi niin mutkikkaaksi, että kaikki osanottajat hairahtuivat hiihtämään vääriin suuntiin, vieläpä hiihtivät ympäri parikin kertaa kohdatessaan toisiaan, ennenkuin töksähtivät maalille. Hauska matka tuuleutua viikon työpölyistä. — Tuloksia ei kuitenkaan kannata ilmituoda lehdessä.

Samana iltana oli urheiluseuran talvivuhla kurojenkoululla. Ohjelman alotti hra A. Holopainen tervehdyspuheella. Sitten oli rva A. Jokelaisen puhe. Sen jälkeen esitettiin hauskaa humoreskia. Sitten seurasi op. V. Lehvän esitelmä. Vielä oli hauska näytelmäkappale "Urheilijoita" ja lopuksi leikkiä.

Tässä tilaisuudessa ojennettiin K.m. yhdistyksen puolesta pieni muistolahja poismuuttavalle rva Anni Jokelaiselle.

"Ville".

K.M. MIKKO PAKSUJALKA Helylän Pontevasta, sai 10 km. hiihdossa 2 p. helmik. III palkinnon, ajalla 44,37. Samoin SVUL:n Itä-Karjalan piirin ikämies-hiihtomestaruuskilpailuissa Sortavalassa 9 p. maalisk. hän voitti 10 km:llä I palkinnon ajalla 42,55.

SANANEN K.M. JATKO-OPISTO-
KYSYMYKSESTÄ

Kuuromyökkäinliiton vuosikokouksessa maalisk. 23 p:nä asetettiin komitea ajamaan jatko-opistokysymystä. Se on kyllä hyvä. Mutta sen jäseniksi valittiin kolme edustajaa samasta kaupungista — Turusta. Pohjois-Suomesta ei yhtään edustajaa. Selitys, että on mukavampi ja halvempi kutsua komiteaa kokouksiin samalla paikkakunnalla, ei vaikuta yhtään juriidiselta näkökannalta asiaan, sillä eihän asia ole paikallista laatua, se kun koskee oleellisesti koko Suomen kuuromyökkäin opetusta. Yhtenäisyyden nimessä olisi ollut oikeudenmukaista valita komiteaan jäseniä ympäri Suomea, eikä yhdeltä paikkakunnalta, niinkuin on tapahtunut.

A. V. Hartikainen,

Kuopion Km. yhdistyksen puheenjoht.

KIRJALLISUUTTA

Salomoni: VESINENIÄ JA RISAHOUSUJA. Pakinoita vekaravuosilta. 190 sivua. Hinta 25:—. Kustantaja Kirja.

Jo kirjan kannella hymyilevä poikavekara houkuttelee ottamaan kirjan käteensä. Tekijä sanoo esipuheessaan lopuksi "kaikille, jotka tämän kirjan parissa ikävystyneinä haukottelevat leukapielensä sijoiltaan, koetan korvata kipurahat ja lääkärinkulut. Vetäydyn kumminkin vastuusta, jos nauraessanne sattuisi niin käymään." Jotta hyvän kaupan tekee se, joka ostaa Salamonin kirjan, sillä sydämellinen nauru — kuten tunnettua — pidentää ihmisen ikää.

Kalle Väänänen: SANARRIESKOO KOLOMAAS KANNIKKA. Nortamon rinnalle asetettavan savolaisten murrejuttujen viljelijän uusin teos, missä runomuodossa käsitellään kaikenlaisia "Hiljaesia hetkiä", "Kesäyön kuljaaksia" ja "Mualiman toelaaksia". Lisäksi vielä mainitaan "Savolaestev voema ja väkevyys" sekä "Ylistykseh hymistystä Puijom mäelle". Kirja kuuluu jokaisen "oekeen immisen" luettaviin, ollen kauttaaltaan leppoisaa hyväntuulista. Hinta 25:—, sid. 35:—. Kirjan kustantama.

Reino Lauri: VUOKRA-AUTO A 4115. Kuljettajan muistelmia. 170 sivua. Hinta 20:—, Kirjan kustantama.

Kirjassa esittelee meidän aukakaudellemme ominaisen ihmistyypin, vuokra-auton kuljettajat henkilö, joka on itse yksi heistä ja kokemuksesta tuntee heidän niin hyvät kuin huonotkin puolensa. Hän ei kehu eikä kaunistele, vaan antaa autoilijain näennäisesti yksitoikkoinen, mutta kuitenkin tapuksista rikkaan ja jännittävän elämän liukua editsemme kuin elokuvan. Vaikkakin autoilijoiden joukossa on monenlaista ainesta, saa kuitenkin ammattikunta kokonaisuudessaan lukijan myötätunnon osakseen. Hyvin kirjoitettu ja mielenkiintoinen elämätkuvaus.

Viho Halme: PUNAISTEN SIIRTOLA BUJSSA ynnä muita kokemuksia ja seikkailuja Venäjällä ja Muurmannissa vv. 1918—19. Kertonut ja kuvannut mukana ollut. 214 sivua. Hinta 28:—.

1918 käydyin vapaussodan päättyessä pakeni Venäjälle joukko perivihollisemme liittyneitä punaisia ja heidän johtajiaan, jotka monenlaista kurjuutta kärsittyään bolshevistisessä "ihanneysteiskunnassa" perustivat lopuksi siirtolan Bujn "kaupungin" lähistöllä sijainneeseen ent. sotavankileiriin. Mukana ollut esittää kuvauksia näiden isänmaattomien elämästä parin vuoden ajalta. Saavat siinä osansa niin johtajat kuin johdettavatkin, suomalaisten tunnettu riittäisyys ja kaikenlainen huliganismi. Monenlaista koettuaan tekee kirjoittaja sen aivan oikean huomion, että "maa, joka on ilman lippua, on aina vieras asukkaalleen, ja että asukkaat, jotka halveksivat maansa lippua, ovat aina vieraita maalleen". Kirjaa voidaan suosittelua jokaisen käteen, varsinkin sellaisille, jotka yhäkin uskovat niihin oppeihin, ja idästä tulevaan "onneen ja ihanuuteen", mistä muinoin suuri ja rikas Venäjä on surullisena esimerkinä.

Kirsi: MAAILMAN ONNELLISIN KONTTORINEITI. Romaani Petäjän sahalta. Hinta 25:—, Kirjan kustantama. Hertaista joutobekien luettavaa.

Elsa Grashorn: NIKODEEMUS JOHANNEKSENPOJAN ELÄMÄ. Tarina todellisuudesta. 306 sivua. Hinta 38:—. Kustantaja Kirja. Hyvät suositukset saanut teos.

Annie Vivanti: ONNEN SÄRKIJÄT. Romaani. Italiankielestä suomentanut Jalmari Hahl. 372 sivua. Hinta 45:—. Kirjan kustantama.

Tuotteliaan, paljon matkustelleen ja kokeneen italialaisen kirjailijan parhaimpia teoksia, johon kannattaa tutustua.

Dominique Dunois: SUURIN RIKKOMUS. Romaani. Tekijättären luvalla ranskankielestä suomentanut Jalmari Hahl. 202 sivua. Hinta 28:—. Kirjan kustantama.

Ranskan parhaimpiin naispsykologeihin kuuluvan kirjailijattaren viimeinen teos, joka on saanut v. 1928 Femina-palkinnon.

J. H. Erkon VALITUT TEOKSET. Otava julkaisi pari vuotta sitten Aleksis Kiven Valitut teokset yhtenä kookkaana niteenä. Nyt on sama kustantaja julkaissut "Suomen runouden Väinämöisen", J. H. Erkon Valitut teokset aivan samanlaisena kirjana. Teoksessa on melkein koko Erkon tuotanto, muutamia vähäpätöisyyksiä lukuunottamatta. Erkko on laulanut itsensä niin lähelle Suomen kansan sydäntä, että monet hänen lauluistaan ovat muuttuneet suorastaan kansanlauluiksi.

Teokseen liittyy alkulauseena maisteri Martti Jukolan kirjoittama I. H. Erkon elämäkerta. Sitä paitsi on teoksessa syväpainossa painettuina liitekuvin kuvia Erkosta eri ikäkausilta ja Erkon muistopaikoista. — Kirjan hinta on vaatekans. 110 mk, nahkaselk. 140 mk. Suomen Kuvalehden tilaajilla on erikoisetu tämän kirjan hankkimisessa.

Tauno Karilas, MURHISAAREN AARRE. Poikien seikkailukirjastoon on liitetty tämä jännittävä aarteenhakukertomus, jossa vilisee seikkailuja, rosvoja, kummituksia ja kamppailuja. Sidottu kirja maksaa 15 mk. — Ilmestynyt Otavan kustannuksella.

Ilmari Virkkala, HAUDAN JA HAUTAUSMAAN HOITO. Jokainen, joka lukee tämän uuden kirjan nimen, myöntänee, että kirja on tarpeellinen. Vainajiemme hautojen ja viimeisten lepopaikkain hoito kuuluu kunnianvelvollisuuksiimme, mutta saangen monelta tämä velvollisuus unohtuu. Tämä kirja teroittaa tätä velvollisuutta, mutta samalla se antaa käytännöllisiä ohjeita hautain ja hautausmaiden hoitoon. Siksi olisi suotavaa, että tämä 15 mk maksava kirjanen leviäisi hyvin laajalle. — Ilmestynyt Otavan kustannuksella.

Akseli Skutnabb, UUSI LUOMUS. Viime marraskuussa manan majoille muuttanut pastori Skutnabb tunnettiin laajoissa kristillisissä piireissä lahjakkaaksi puhujaksi ja omaperäisesti ajattelevaksi mieheksi. Nyt ilmestyneessä saarnakokoelmassa on koottuna paras ja kypsä, mitä sen kirjoittaja saarnoisensa on esittänyt. Se on tavallaan hänen tunnuskuksellisen testamenttinsa, minkä hän kirjoitti lähtöhetkensä odotellessaan. Kokoelman hinta 25 mk. — Ilmestynyt Otavan kustannuksella.

KUTSU NORJAAN

Trondjehemin kuurojen seurakunta on lähettänyt julkaisutavaksemme virallisen kutsun Suomen kuuroille ja heidän ystävilleen saapua ensi kesäkuun 27—29 päivinä suureen kokoukseen, johon on kutsuttu osaanottamaan Norjan, Tanskan, Islannin, Ruotsin ja Suomen kuurot. Tämä kokous pidetään n. s. Olavinjuhlan yhteydessä, jolloin koko Norjan kansa juhlallisesti viettää kansallispyhimyksensä, pyhän Olavin, 900 vuotismuistoa, ja jolloin Trondjehemiin saapuu suuria ihmisjoukkoja Norjasta ja ulkomailta. Kuurojen kokouksen ohjelmassa on juhlahjumanpalvelus, esitelmää, käyntejä pyhän Olavin muistonäyttelyssä, yhteisiä aterioita y. m. Osanottomaksu on 12 Norjan kruunua (120 Smk.). Asuntoja hankkii juhlatoimikunta. Yhteisäsunnoita saa halvalla, 5—15 mk yöstä. Alennusta rautatiepiletien hinnoista luvataan, jos vähintään 15 henkeä matkustaa samassa ryhmässä.

Kutsun ovat allekirjoittaneet kuurojen opettajat Johnson ja Björnson, pastori Rustad, maalari Eliassen ja kirkonrakentaja Moe. — Tarkempia tietoja voi saada tämän lehden toimitukselta.

JUMALANPALVELUKSIA KUUROILLE pidetään toukokuun 18 päivänä Pietarsaaressa, 25 päivänä Turussa ja 29 p:nä Porvoossa, jolloin kuurojen koulujen oppilaat laskeetaan Herran ehtoolliselle. Näihin tilaisuuksiin ovat myös vanhemmat koulun käyneet kuurot tervetulleet. Ajasta ilmoitetaan tarkemmin yllämainituilla kuurojen kouluilla.

LAHJOJA ÄVIKIN VANHAINKODILLE: Olga Forstén Helsinki 100 mk, "Magdalena" 30 mk, Eva Ålander Jyväskylä 40 mk, hra V. Hedman Helsinki 100 mk, hra L. Kihlman Helsinki 500 mk. Ävikin tulevan vesijohdon hankkimiseksi ovat lahjoittaneet: L. A. 250 mk, Pietarsaaren kuurot, 100 mk, Ida Kopsala 15 mk, Väaksyn kartanon herra Kangasala 55 mk, Oravaisten kuurot jumalanpalveluksessaan 45 mk, Kuusankosken kuurot 25 mk, Huittisten kuurot 42 mk, Hilda Norja Nurmijärvi 10 mk.

ESITELMÄPÄIVÄT kuuromykkille toimeenpani Jyväskylän kuuromykkäin auttajayhdistys 23—25 p. maalisk. Jyväskylän kuuromykkäin koululla. Kuuromykkäitä oli tilaisuuteen saapunut ilahuttavan runsaasti.

Esitelmäpäivät aloitettiin sunnuntaina 23 p. kello 12 opettajatar Anna Vainion pitämällä kauniilla hartaushetkellä.

Esitelmiä pitivät: Johtaja Arvi Koskinen: "Tärkeimpiä kohtia uudesta avioliittolaista"; "Yksilön velvollisuuksista itseään, kotiaan ja yhteiskuntaa kohtaan"; johtajatar Maria Kahelin: "Tuberkuloosista"; opettajatar Anna Vainio: "Naisen asemasta"; opettajatar Aili Salokas: "Paavo Ruotsalaisesta"; opettajatar Hilja Parviainen: Jobin elämästä ja kärsimyksistä"; hra Väinö Sihvola: "Opintokerhoja kuuromykkille"; "Liikuntakasvatuksesta" (Tie terveyteen); "Kirjapainon merkityksestä kuuromykkille"; "Jatko-opetuksen tärkeydestä kuuromykkille" y.m.; rouva Ida Ylén: "Pernajan pojasta Mikael Agricolasta"; "Uskonnollisuus ja mielisairaus"; "Spitaalitaudista ja sen hoitotavoista Sumatralla"; "Pikku Lassesta josta tuli suuri mies".

Opettaja V. Janhonen näytti 2 iltana Epidiaskooppikuvia.

Marianpäivän aamulla klo 10 tarjottiin kaikille kuumaa puuroa koululla ja sitten lähdettiin Kivelään johtajatar Maria Kahelinin kotiin. Siellä tarjottiin kaikille kahvia ja voileipiä. Kivelässä esitti 2 pikku neitiä, k.m. vanhempien lapsia, Suomen laulun. Ennenkuin k.m. lähtivät paluumatkalle, kiitti hra Väinö Sihvola johtajatar Maria Kahelinia osoittamastaan ystävällisyydestä osaanottajia kohtaan. Illalla oli koululla esitelmäpäivien lopettajaiset kahvitarjoiluineen. Johtaja Koskinen kiitti esitelmän pitäjiä. Hra Väinö Sihvola kiitti kokouksen puolesta johtaja Arvi Koskista hänen suuresta, uhrautuvasta työstään Jyväskylän k.m. kohtaan. Vielä puhuivat rouva Poutanen ja herra Toppila ja esiintöivät Jyväskylän k.m. kiittolisuuden johtaja Koskista ja opettajakuntaa kohtaan. Esitelmäpäivät olivat kaikin puolin hyvin onnistuneita. Esitelmät hyviä ja opettavaisia ja niiden pitäjät suorittivat esityksensä selvästi ja ymmärrettävästi.

KIHLAUKSENSA ovat julkaisseet neiti Ethel Humble Viipurista ja herra Kauko Mäkelä Nastolasta.

VAASA. Joukko k.m. yhdistyksen jäseniä tekivät sunnuntai-aamuna 16 p. maaliskuuta huvimatkan jäätä myöten Sulvaan. Oli mitä ihanin kevätilma ja saivat osanottajat ihailla kaunista auringonnousuakin meren jäällä. Matkalle lähdettiin aikaisin aamulla suksilla, potkureilla, polkupyörillä ja "Apostolin hevosilla" (jalkaisin). Matkalla pyrki joukko hajoamaan, jopa olivat muutamat neitokset eksymäisilläänkin, mutta sai huolellinen joukon johtaja heidät kuitenkin taas kiinni ja yhteen laumaan kootuiksi. Klo 10 jälkeen saavuttiin määrän päähän, herra Alfred Hallbergin ja hänen vaimonsa hauskaan kotiin, joka otti meidät vastaan. Meitä oli yhteensä 21 henkeä. Kahvipöytä odotti valmiina meitä, kuten kuvamme osoittaa. Emäntämme, rouva Hallberg istuu kuvassa ensimmäisenä vasemmalta katsottuna. Hra Hallberg, poika sylissänsä, istuu kuvan keskellä.

Suussaan on hänellä kultahelainen piippu, kallisarvoinen lahja Amerikassa olevilta sukulaisilta. Klo 14 söimme päivällisen. Sen jälkeen alkoi ohjelman suoritus. Rva Hallberg kertoi ensin muistelmiaan menneiltä ajoilta, jolloin hän säännöllisesti joka viikko kulki jalkaisin k.m. ompeluseuroihin ja muihin kokouksiin Vaasaan. Matka on 9 kilometriä pitkä, mutta ei myrskyt eikä sateetkaan estäneet häntä lähtemästä kokouksiin. Neiti Anna Södergård kertoi olostaan Nikkarilan k.m. tyttöjen talouskoulussa Pieksämäellä, jossa hän opiskeli 2 vuotta. Hra Hallberg kertoi hauskoja kasukuja kouluajoiltaan Pietarsaareissa. Rva Maria Korhonen kertoi miehensä kuolemasta. Päivä kului näin sukkelaan ja aika meni hupaisesti. Klo 17 täytyi meidän lähteä takaisin kotimatkalle, että ennättäisimme kotiin ennen pimeän tuloa. Kiittolisina Alfred ja Betty Hallbergille muistelee jokainen osanottaja onnistunutta huvimatkaa Sulvaan.

50 VUOTTA täytti 15 p:nä maaliskuuta Vaasassa hra *Janne Leivo*. Leivo on syntynyt Längelmäellä. 4-vuotiaana menetti hän vaikeassa taudissa kuulonsa. 9-vuotiaana pääsi hra Leivo Turkuun kuuromykkäin viittomakouluun. Koulusta päästyään meni hän suutarin oppiin Tampereelle, jossa hän kehittyi taitavaksi suutariksi. Leivo perusti oman suutariliikkeen ensin Viialaan ja myöhemmin Tampereelle. Kun Tampereelle perustettiin Aaltosen suuri kenkätehdas niin luopui hra Leivo omasta yrityksestään ja siirtyi Aaltosen kenkätehtaaseen, jossa työskenteli lähes 8 vuotta. Sen jälkeen muutti Tampereelta Vaasan kenkätehtaaseen työhön, jossa hän nyt on ollut 15 vuotta. Hän on nauttinut myös tovereittensa luottamusta ja arvontotoa ei ainoastaan kuuromykkäin, vaan myöskin kuulevain keskuudessa. Nuoruudessaan oli hän innokas urheilija; siitä hänellä on muistona parikymmentä mitalia.

Merkkipäivänään sai hra Leivo muistolahjoja ja kukkia.

N. S.

Janne Leivo

Aukusti Virtanen

50 VUOTTA täy-
ti huhtik. 28 p:nä
puuseppä Aukusti
Virtanen Helsingissä.
Hän on Turun van-
han viittomakoulun
oppilaita. Koulusta
päästyään rupesi hän
puusepänammattia
oppimaan ja on hän
siitä asti siinä am-
matissa pysynyt ja
pitkälle kehittynyt.
Paitsi kotimaassa on
hän tehtävänsä pe-
rehtynyt myöskin ul-
komaisilla opintomat-
koilla Saksaan ja
Pohjoismaihin. Tä-
mä tapahtui siihen
hyvään aikaan, jol-
loin K.m. auttajajh-
distyksen varat riit-

tivät matkastipendien antamiseen opinhaluisille kuuroille. Sekä hyvän ammattitaitonsa että kaikinpuolisen kunnollisen käytöksensä takia on A. Virtanen päässyt työskentelemään useissa Helsingin suurimmissa puusepänilikkeissä ja aina on työ riittänyt. Joitakuita vuosia sitten kohtasi häntä kova koettelemus, keuhkosairaus, joka teki hänet työhön kykenemättömäksi muutamiksi vuosiksi. Mutta taudistaan parani hän huolellisella parantolahoidolla täydellisesti. — Helsingin K.m. yhdistyksen vanhimpia ja huomatuimpia jäseniä hän on ja on hänellä siinä ollut useita luottamustehtäviä. A. Virtanen on hyvä ja avulias toveri, valmis palvelemaan k.m.-asiaa kun vaan voi. Merkkipäivänsä johdosta sai hän tovereiltaan runsaasti onnitteluja.

Oskari Mäkinen

USKOLLINEN
PALVELIJA. Oskari
Mäkinen on Jyväskylän kuuromykkäin-
koulun ent. oppilas.
Hän on koulusta pääs-
tyään palvellut kuu-
levilla isännillä us-
kollisena palvelijana
Kiikassa useita vuo-
sia, mutta 15 vuotta
sitten siirtyi hän Rita-
talan tilalle 3 veljek-
selle yhteiseksi pal-
velijaksi, ollen Rita-
lassa 5 vuotta. Kun
Ritalan talon nuorin
pojista, Aksel, muuti
Tyrväälle Kauko-
lan kylään, siirtyi O.
Mäkinen myöskin
sinne ja on nyt pal-
vellut Akselia täyteen

10 vuotta. Oskari Mäkinen on hyvin nöyry, rehellinen ja työtä tekevä mies. Voimansa ja kykynsä mukaan tahtoo hän palvella toisia ihmisiä. — Ja "ken itsensä unhoittaa ei häntä hylkää Herra".

Kiitos ystävälemme, joka on vähässä uskollinen.

a. a.

KUOLLUT. Tuonen tulle siirtyi viime helmik. 23 p. Euran Vaanissa talon vanha uskottu palvelija Iisakki Lindell 77:llä ikävuodellaan.

Syntyneenä silloisessa Moukon torpassa joutui hän jo lapsena Vaaniin, mutta sairauden seurauksena menetettyään kuulonsa lähetettiin hänet silloiseen Turun kuuromykkäkouluun, jonka aikana hän suoritti myös puusepän opin-

palaten koulunkäyntinsä loputtua takaisin Vaaniin, missä sitten yhtämittä asui elämänsä ajan.

Vaikkakin hän oli taitava puutyömiestä, suoritti hän myös melkein kaikkia maatyötehtäviä. Hänet nähtiin kyntävän jo siihen aikaan, kun härillä vielä kynnettiin; hänet tavattiin talvisin metsätoissa, puhteet pirtissä puhdetöissä aher-
taen. Oikea ammatinsa olikin puutyö, jossa hän oli varsin taitava ollen m. m. verraton pyöräntekijä.

Pitkän päivätyönsä aikana hän näki talossa vaihtuvan kolme hallitusta ja oli hänen suhteensa niihin kaikkiin läheinen ja lämmin. Luonteeltaan suora ja rehellinen, mieleltään valoisa, saavutti hän ympäristönsä kunnioituksen ja muistelee häntä kaipauksen tuntein lastensa ja isäntä-
väkensä kanssa naapurit ja työkumppanit.

SALON K.M. YHDISTYS toimeenpanee kesäjuhlaansa Salossa helluntaipäivinä kesäk. 8—9 p:nä. Juhlan aikana pitää k.m. pappi myös jumalanpalveluksen ja H. ehtoollisen vieton ensimmäisenä helluntaipäivänä 8 p:nä Salon kirkossa. Kokoonnutaan kirkkoon klo 12 p. Juhlaa jatketaan Raittustalolla jumalanpalveluksen loputtua. K.m. liitto lähettää puhujia. — Kauempaa saapuvat osanottajat, jotka haluavat asuntoja, ilmoittakoot siitä hra Kaarlo Hakalalle, os. Salo, Halikon tulli, Rannikon huvila, niin hän tilaa asuntoja matkustajakodeissa. Tervetuloa!

KUOPION K.M. YHDISTYKSEN virallisessa kokouksessa maalisk. 16 p:nä 1930 valittiin yhdistyksen uudeksi puheenjohtajaksi tähänastinen sihteeri A. V. Hartikainen entisen puheenjohtajan rva Anni Jokelaisen poismuutettua paikkakunnalta. Johtokunnan täydennykseksi valittiin varajäsenet Anni Mieltinen ja Aarne Holopainen ja uusiksi varajäseniksi Milja Kolari ja Antti Härmä.

Kuluvan vuoden johtokunnan kokoonpano on nyt seuraava: A. V. Hartikainen puheenjohtajana, opettajatar Fanny Gylling sihteerinä, opettaja Oskar Heikkala rahastonhoitajana ja Anni Mieltinen "salkuttomana" jäsenenä.

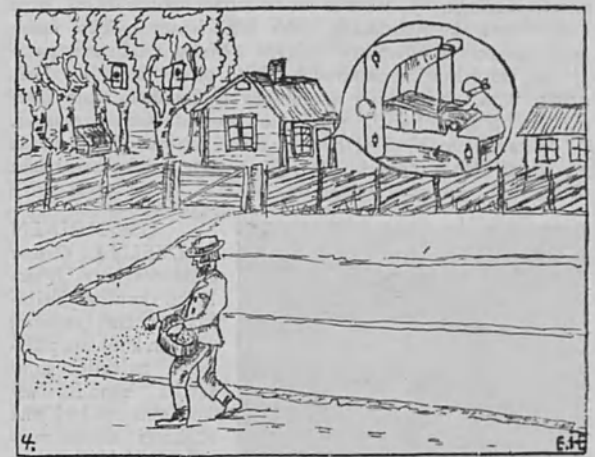
Vuosikokouksesta siirtyi tilivapauden myöntäminen tuonemmaksi. Nyt kokous myönsi edellisen vuoden johtokunnalle tilivapauden tilintarkastajien vastuulla.

Kokous päätti yksimielisesti lähettää evästyksen K.m. Liiton vuosikokoukselle, että jos tulee esille kaksi asiaa, k.m. vanhainkotiasia ja oppikoulukysymys, niin edellinen asia olisi asetettava etusijalle ja saatava kaikessa laajuudessaan loppuun suoritetuksi.

PORI. Esitelmäpäivät toimeenpani Porin k.m. yhdistys viime huhtik. 12—13 p:nä. Osanottajia oli saapunut runsaasti Satakunnasta, noin 70 kuuroa. Ikävä oli, etteivät ne 2 esitelmänpitäjää, joitten saapumisesta oli varmat toiveet, voineetkaan voittamattomien esteitten takia tulla. Esitelmää pitivät näinollen vain porilaiset itse, pastori V. Vartia, neiti I. Nordlund ja hra Eliasson, sekä k.m. matkappi. Esitelmää pidettiin eri aloilta, kuten Benjamin Franklinista, lähetysaarnaja Frans Hannulasta, kirjailija Aleksis Kivestä, kristillisestä nuorisotyöstä Suomessa, Suomen K.m.liiton 25-vuotistoiminnasta, piirteitä M. Lutherin elämästä, selostus erästä Selma Lagerlöfin teoksesta j.n.e. Muutamat Porin k.m. yhdistyksen jäsenistä esittivät sen lisäksi runoja. Yhteinen ehtoollis-jumalanpalvelus kirkossa pidettiin myöskin. Kun sattui huhtik. 13 p:nä olemaan Porin punakapinasta vapautumisen muistojuhlapäivä ja koko kaupunki lipputettu ja juhliä monissa paikoissa, niin kannettiin Suomen lippu juhlaallisesti kuurojenkin kokouspaikkaan ja esitti sen kunniaksi pari kuuroa vaikuttavasti "Lippulaulun". Yhdessäolo päättyi kauniiseen iltamaan, jossa tarjottiin runsaasti henkistä ja ruumiillista ravintoa. Kiitollisina Porin k.m. yhdistyksen puheenjohtajalle neiti Ina Nordlundille erottiin mielessä kauden muistot.

PAAVO NURMESTA UUSI ONNISTUNUT KIPSI-
VEISTOS. Kuuromykkä kuvanveistäjä J. F. Talvia Kiikasta on Turussa valmistanut Paavo Nurmesta luonnoksen kipsi-
veistosta varten. Talvia suoritti työnsä Turun Kuuromykkäinyhdistyksen huoneistossa, missä suurjuoksijamme oli

SÄÄSTÄMISEN HYÖTY ELI
"MINKÄ TAAKSENSA PANEE, SEN EDESTÄNSÄ LÖYTÄÄ"

Piirtänyt Erik Iso-Ettala

päivittäin mallina. Luonnoksessa, jota Nurmi itse pitää erittäin onnistuneena, on Nurmi juoksuasennossa. Kipsiveistosta on taitelijalta tähän mennessä tilattu etupäässä kansakouluihin. Sitä saa tilata hra Talvialta, os. Kiiikka, ja maksaa se 50 mk. kpl.

KUUROMYKKÄIN JATKOKURSSIT

toimeenpannaan

Kuopion kuuromyökkäinkoululla

kuluvan vuoden toukokuun 29 p:n ja kesäkuun 7 p:n välisenä aikana. Kurseilla annetaan opetusta m. m. seuraavissa aineissa: uskonnossa, terveydenhoidossa, kirjanpidossa, yhteiskuntaopissa sekä puutarhan- ja kananhoidossa. Osanottajiksi aikovien on lähetettävä ilmoittautumisensa joht. U. Kahmalle ennen toukokuun 15 päivää. Valtiolta on pyydetty vapaita matkoja sekä vapaita asuntoa ja ruokaa koulun asuntolassa. Toivotaan runsasta osanottoa.

SYNTYNYT

terve veli Osmolle

11 p. huhtik. 1930.

Kaisu ja Rurik Pitkänen.

Hämeenkyrön k.m. yhdistys

järjestää

ESITELMAPÄIVÄT

helluntaina kesäk. 8—9 p:nä Kyröskosken kansakoululla alk. klo 10 ap. ensim. helluntaipäivänä. Useita esitelmänpitäjiä saapuu m. m. Tampereelta ja mahdollisesti Liiton puolesta yksi. Tervetuloa! mahdollisesti Liiton puolesta yksi.

Tervetuloa!

Jobtokunta.